

Anonimizált változat

Fordítás

C-798/23 – 1

C-798/23. sz. [Abbottly]ⁱ ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2023. december 21.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Supreme Court (Írország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. december 21.

Felperes:

Minister for Justice

Alperes:

SH

SUPREME COURT (LEGFELSŐBB BÍRÓSÁG, ÍRORSZÁG)

S:AP:IE:2022:000116

[omissis] [az ítélkező testület tagjai]

[omissis]

[nemzeti ügyszámok és cím]

A SZERZŐDÉS 267. CIKKE ALAPJÁN

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA ELÉ

ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA UTALÓ

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

2023. DECEMBER 21-I VÉGZÉS

A felperes által 2022. november 4-én a High Court (felsőbíróság, Írország) ([omissis] [a High Court {felsőbíróság} bírójának neve]) 2022. július 27-én hozott ítélete és végzése ellen benyújtott fellebbezés, amely a releváns 2021. február 26-i elfogatóparancs tekintetében megtagadta az alperes Lett Köztársaságnak történő átadását, valamint az említett ítélet és végzés hatályon kívül helyezése iránti kérelem az említett fellebbezésben foglalt indokok alapján, miután 2023. május 11-én tárgyalásra került sor jelen bíróság előtt

Ami után és a jelen bíróság jelen fellebbezést engedélyező 2023. január 19-i határozatának, az említett fellebbezésnek, az említett végzésnek [omissis] a tanulmányozását követően

ELRENDELTEK az eljárás felfüggesztését az ítélet meghozataláig

Mivel az ügyet 2023. december 14-re ítélethozatalra tűzték ki [omissis]

Mivel a tényállást és az eljárást a mellékelt előzetes döntéshozatalra utaló végzés ismerteti és tartalmazza

Mivel a jelen bíróság számára továbbá úgy tűnik, hogy a felek között a jelen keresettel összefüggésben felmerülő kérdések eldöntése a 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 4a. cikkében szereplő „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalás*” kifejezés jelentésére és hatályára vonatkozó kérdéseket vet fel

A JELEN BÍRÓSÁG ÚGY HATÁROZOTT, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján az említett előzetes döntéshozatalra utaló végzésben foglalt következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1) Amennyiben a keresett személy átadását egy vele szemben korábban kiszabott rendőrfelügyelet-büntetés feltételeinek megsértése okán vele szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából kérik, abban az esetben, ha az említett szabadságvesztés-büntetést kiszabó bíróság mérlegelési mozgástérrel rendelkezett a szabadságvesztés-büntetés kiszabása tekintetében (jóllehet a büntetés kiszabása esetén nem rendelkezett mérlegelési mozgástérrel a büntetés időtartama tekintetében), a 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 4a. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalás*” részét képezi-e az említett szabadságvesztés-büntetés kiszabásához vezető eljárás?

2) A fenti első kérdésben említett körülmények között olyan határozatnak minősült-e a rendőrfelügyelet-büntetés szabadságvesztés-büntetésre történő átalakítására vonatkozó határozat, amelynek az volt a célja, hogy megváltoztassa a keresett személlyel szemben korábban kiszabott büntetés és különösen az e személy korábbi büntetésének részét képező

rendőrfelügyelet-büntetés nemét és/vagy mértékét, vagy ezzel a hatással járt, és amely így az Ardic ítélet 77. pontjában említett kivétel hatálya alá tartozik?

TOVÁBBÁ ELRENDELI a jelen fellebbezés [omissis] felfüggesztését az Európai Unió Bíróságának az említett kérdésekre vonatkozó előzetes döntésének meghozataláig [omissis].

[omissis] [a hivatalvezető-helyettes neve]

HIVATALVEZETŐ-HELYETTES

[omissis] [a bíróság elnökének neve]

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

Véglegesítve 2023. december 21-én

AN CHUIRT UACHTARACH

A SUPREME COURT (LEGFELSŐBB BÍRÓSÁG)

S:AP:IE:2022:00116

[2023] IESC 37

[omissis] [a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) összetétele]

[omissis]

[omissis] [a felek megisméltése]

2023. december 14-i előzetes döntéshozatalra utaló végzés

Bevezetés

- 1 A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) elé terjeszt a 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (a továbbiakban: kerethatározat) 4a. cikkében szereplő „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalás*” kifejezés jelentésére és hatályára vonatkozó két kérdést. A 4a. cikk ezen aspektusával a Bíróság számos ítélete foglalkozott, köztük a Bíróság C-514/21. és C-515/21. sz.

egyesített ügyekben hozott közelmúltbeli ítélete (EU:C:2023:235, a továbbiakban: LU ítélet).

A tényállás

- 2 SH-t (a továbbiakban: alperes) 2014-ben két bűncselekmény miatt elítélte a valmierai körzeti bíróság és a jēkabpilsi körzeti bíróság, minek eredményeként mindkét ügyben szabadságvesztés-büntetés kiszabására és meghatározott időtartamú „rendőri felügyelet” alá helyezésre került sor. 2015. október 27-én e büntetéseket összevonták, ami négy év és kilenc hónap összbüntetésbe foglalt szabadságvesztés-büntetést és három év időtartamú rendőri felügyelet alá helyezést eredményezett.
- 3 A rendőri felügyelet „*olyan mellékbüntetés, amelyet a bíróság kényszerintézkedésként szabhat ki a szabadlábra helyezett személy magatartásának felügyelete és e személynek a rendőri szerv által előírt korlátozások alá vethetősége érdekében*” (a lett büntetőtörvénykönyv 45. cikke). A rendőri felügyelet időtartama a szabadságvesztés-büntetés letöltését követően kezdődik.
- 4 A büntetés-végrehajtási intézetben SH-t szóban és írásban is tájékoztatták arról, hogy a rendőri felügyelet feltételeként a (2019. augusztus 22-re kitűzött) szabadlábra helyezését követő három munkanapon belül jelentkeznie kell a (lakóhelye szerinti) jēkabpilsi rendőrkapitányságon. SH-t arról is tájékoztatták, hogy a meghatározott rendőrkapitányságon való megjelenés elmulasztása a lett szabálysértési törvénykönyv 177. cikke alapján közigazgatási szankció vele szemben történő kiszabását vonhatja maga után. SH aláírta az írásbeli tájékoztató egy példányát annak megerősítése érdekében, hogy megértette azt.
- 5 SH-t megfelelően szabadlábra helyezték, de nem jelentkezett a jēkabpilsi rendőrkapitányságon. Ennek eredményeként a zemgalei körzeti bíróság 2020. május 11-én, majd 2020. május 27-én ismét megállapította a 177. cikk szerinti „*szabálysértés*” elkövetésében való bűnösségét, minek okán 30, illetve 40 euró pénzbírságot szabott ki vele szemben.
- 6 A lett jog úgy rendelkezik, hogy amennyiben a rendőri felügyelet alatt álló személy rosszhiszeműen megsérti a felügyelet szabályait, a bíróság „*a le nem töltött mellékbüntetés feltételeit szabadságelvonással válthatja fel két rendőri felügyeleti nap egy szabadságelvonási napra történő átszámítása mellett*”. A szabályok rosszhiszemű megsértése akkor állapítható meg, ha az érintett személyt egy éven belül kétszer ítélték el közigazgatási úton ilyen jogsértés miatt (a lett büntetőtörvénykönyv 45. cikkének (5) és (6) bekezdése). A szabadságelvonással való felváltás nem kötelező, mégpedig akkor sem, ha a rosszhiszemű jogsértés megállapítást nyer:

„Releváns körülmények fennállása esetén (ha olyan körülmények állnak fenn, amelyek indokolttá teszik, hogy az elítélt ne töltse le a büntetését) a bíróságnak lehetősége van a kérelem elutasítására.”

(Lásd a zengalei körzeti bíróság 2022. március 17-i levelét.)

- 7 2020 júniusában a jékabpilsai rendőrkapitányság közrendvédelmi osztálya kérelmet nyújtott be a zengalei körzeti bírósághoz az SH rendőri felügyeletéből hátralévő időtartam „szabadságelvonásra” történő átalakítása iránt. 2020. június 25-én ajánlott levélben bírósági idézést küldtek SH bejelentett jékabpilsai lakóhelyére. Ezt az idézést nem vették át, és 2020. július 31-én visszaérkezett.
- 8 2020. augusztus 19-én tárgyalásra került sor a zengalei körzeti bíróságon. SH nem volt jelen, és a tárgyalás a távollétében zajlott le. Ugyanezen a napon a bíróság írásbeli határozatot hozott, amelyben a büntetőtörvénykönyv 45. cikkének (5) bekezdésében előírt 2:1 aránynak megfelelően elrendelte a rendőrségi felügyeletből hátralévő időtartam – két év és két nap – egy év és egy nap szabadságvesztés-büntetésre történő átalakítását.
- 9 A bíróság határozatának másolatát megküldték SH-nak, de az „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. SH-nak lehetősége lett volna fellebbezni a zengalei körzeti bíróság határozatával szemben, de nem nyújtott be ilyen fellebbezést.
- 10 2021. február 26-án európai elfogatóparancsot bocsátottak ki SH ellen a zengalei körzeti bíróság által 2020. augusztus 19-én kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából.

A felek álláspontjai

- 11 A Minister for Justice and Equality (igazságügyi és esélyegyenlőségi miniszter, Írország; a továbbiakban: miniszter) alapvetően azzal érvelt, hogy a 4a. cikk, illetve a European Arrest Warrant Act 2003-nak (az európai elfogatóparancsról szóló 2003. évi törvény, a továbbiakban: 2003. évi törvény) a 4a. cikk rendelkezéseit az ír jogba átültető 45. cikke úgy rendelkezik, hogy az átadás csak akkor tagadható meg, ha a „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalásra*” a keresett személy távollétében került sor, és egyébként nem teljesültek a 4a. cikkben meghatározott feltételek. A miniszter azt állította, hogy a jelen esetben nem volt szó SH távollétében megtartott, „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalásról*”, mert a zengalei körzeti bíróság előtti 2020. augusztus 19-i tárgyalás nem a 4a. cikk értelmében vett, „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalás*” volt. A miniszter rámutatott arra, hogy amennyiben az eljárás vagy a tárgyalás nem „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalásnak*” minősül, úgy a 4a./45. cikk nem alkalmazható, és nem alapozhatja meg az átadás megtagadását.
- 12 Nem vitatott, hogy SH nem volt jelen, illetve nem képviseltette magát a 2020. augusztus 19-i tárgyaláson, de a kérdés arra vonatkozik, hogy az e napon tartott tárgyalás „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalásnak*” minősül-e. A

miniszter hivatkozott az Ardic ítéletre (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026) és az azt követő LU ítéletre, és ezen ítéletek alapján azzal érvelt, hogy a korábban kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtására vagy alkalmazására vonatkozó határozat – korlátozott körülmények fennállásától eltekintve – nem minősül a 4a. cikk értelmében vett „*határozatnak*”, és az a körülmény, hogy az ilyen határozat meghozatalára az érintett személy távollétében került sor, nem képez megtagadási okot, valamint hogy a megtagadás kizárt ezen az alapon.

- 13 Az alperes nevében számos tényezőre hivatkoztak. Az alperes hivatkozott különösen az Ardic ítéletre és annak 77. pontjában szereplő azon megállapításra, hogy a „*határozat*” fogalma nem terjed ki a korábban kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtására vagy alkalmazására vonatkozó határozatokra, kivéve, ha e határozatnak az a célja, hogy megváltoztassa az említett büntetés nemét vagy mértékét, vagy ezzel a hatással jár, és az említett határozatot meghozó hatóság e tekintetben mérlegelési mozgástérrel rendelkezett. Az alperes véleménye szerint a felügyeleti intézkedést szabadságvesztés-büntetésre átalakító tárgyalás többről szól, mint a korábban kiszabott büntetés végrehajtására vagy alkalmazására – például a felfüggesztett büntetés végrehajtásának elrendelésére vagy az ideiglenes eltávozás engedélyezésének visszavonására – vonatkozó határozatról. Az alperes szerint az ilyen tárgyalás sokkal inkább megváltoztatja a korábban kiszabott büntetés nemét és/vagy mértékét. Az alperes azt állította, hogy a zengalei körzeti bíróság előtti tárgyalás nem volt „*egy felfüggesztett büntetés végrehajtását elrendelő tárgyalással egyenértékű*”. Az a körülmény, hogy egy matematikai képlet alapján számították ki azt az időtartamot, amelyre az alperest meg kell fosztani szabadságától, mit sem változtat azon, hogy állítása szerint ez ténylegesen a kerethatározat 4a. cikke értelmében vett, határozat meghozatalát eredményező tárgyalás volt. Az alperes lényegében azt állítja, hogy a határozatnak az volt a célja, hogy megváltoztassa a korábban kiszabott büntetést, vagy ezzel a hatással járt, és annak meghozatalára mérlegelési jogkörben került sor, mire tekintettel az a 4a. cikk hatálya alá tartozik.
- 14 Az alperes rámutatott továbbá arra, hogy az LU ítélet az Ardic ítéletben kidolgozott elveket alkalmazta a tisztességes eljárásnak az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. és 48. cikke, valamint az emberi jogok európai egyezménye (EJEE, kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény) 6. cikke szerinti védelmének a kiváltó bűncselekményekkel kapcsolatban az érintett személy távollétében megtartott, a büntetés végrehajtása felfüggesztésének külön tárgyaláson történő visszavonását eredményező tárgyalásokra történő kiterjesztése érdekében. Az alperes azzal érvelt, hogy átadásának megtagadásához nem volt szükség a „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalás*” önálló uniós jogi fogalmának bármiféle kiterjesztésére vagy módosítására. Arra hivatkozott, hogy nem szabtak ki és függesztettek fel vele szemben releváns szabadságvesztés-büntetést. Sokkal inkább „*rendőri felügyeleti intézkedést rendeltek el vele szemben pénzbírság terhe mellett*”. A zengalei körzeti bíróság előtt a távollétében megtartott tárgyalás szabadságvesztés-büntetésre változtatta a büntetés nemét. Ennek megfelelően az

alperes azt állította, hogy az LU ítélet mindenkor alátámasztja átadásának a 4a. cikk és a 2003. évi törvény 45. cikke alapján történő megtagadását.

- 15 A miniszter megvizsgálta a Bíróság LU ítéletét, és azzal érvelt, hogy az ezen ítéletben levont következtetések nem bírnak jelentőséggel a jelen ügy tényállása szempontjából. A miniszter arra hivatkozott, hogy az alperessel szemben pénzbírság kiszabását eredményező közigazgatási eljárás nem hasonló az LU ítéletben szóban forgóhoz hasonló, bűnösséget megállapító ítéletet eredményező eljáráshoz. Így a miniszter az Ardic ítéletre és az LU ítéletre hivatkozva azt állította, hogy a 4a. cikk alkalmazásában a „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalás*” nem foglalja magában a csupán a büntetőeljárásban jogerősen kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtására vagy alkalmazására vonatkozó határozatot, kivéve azt az egyetlen esetet, ha a határozat „*a bűnösség megállapítására vonatkozik, vagy annak az a célja, hogy megváltoztassa az említett büntetés nemét vagy mértékét, vagy ezzel a hatással jár, és az említett határozatot meghozó hatóság e tekintetben mérlegelési mozgástérrel rendelkezett*” (lásd: LU ítélet, 53. pont). A miniszter azzal érvelt, hogy a büntetés végrehajtása felfüggesztésének visszavonásáról való döntés tekintetében fennálló mérlegelési mozgástér nem tekinthető azonosnak az „*említett büntetés neve vagy mértéke*” tekintetében fennálló mérlegelési mozgástérrel. A miniszter rámutatott arra, hogy amennyiben a lett bíróság mérlegelési mozgástérrel rendelkezett, az korlátozott mérlegelési mozgástér volt, és nem foglalta magában mérlegelési jogkörnek a büntetés neve vagy mértéke tekintetében történő gyakorlását. A miniszter rámutatott arra, hogy amennyiben a lett bíróság gyakorolta a felügyelet visszavonása tekintetében fennálló mérlegelési jogkörét, úgy a kiszabandó büntetés nemével és mértékével kapcsolatos lehetőségei jogi szempontból erősen korlátozottak voltak, és így nem reális az a felvetés, hogy a bíróság mérlegelési mozgástérrel rendelkezett a büntetés neve és mértéke tekintetében. Ennek megfelelően a miniszter azzal érvelt, hogy a 2020. augusztus 19-i tárgyalás nem a 4a. cikk és a 45. cikk értelmében vett, „*határozat meghozatalát eredményező tárgyalás*” volt, és ezért a 45. cikk nem volt alkalmazható, és e cikk alapján nem lett volna megtagadható az átadás.

Észrevételek

- 16 A jelen bíróság jól ismeri a Bíróság Ardic ítéletét és LU ítéletét. A jelen ítélet hivatkozik az Ardic ítélet 70–72. pontjában rögzített és az újabb keletű LU ítélet 46. és 47. pontjában megismételt elvekre; ez utóbbi pontokban a Bíróság a következőket állapította meg:

„46. Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2002/584 kerethatározat célja az elítéltek vagy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítottak átadása egyszerűsített és hatékonyabb rendszerének bevezetése útján az igazságügyi együttműködés megkönnyítése és meggyorsítása annak érdekében, hogy elősegítse az Európai Unió azon célkitűzésének elérését, hogy a szabadság,

a biztonság és a jog érvényesülésének azon nagy fokú bizalomra épülő térségévé váljon, amelynek a tagállamok között fenn kell állni [...].

47. Ezzel kapcsolatban e kerethatározatból, és különösen annak 1. cikke (2) bekezdéséből az következik, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtása a főszabály, míg a végrehajtás megtagadása kivételként tekintendő, amelyet szigorúan kell értelmezni (2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).”

- 17 A jelen bíróság hajlik arra az álláspontra, hogy a lettországi eljárás hasonlít a felfüggesztett büntetés végrehajtásának elrendeléséhez, amely – amint azt az Ardic ítélet egyértelművé teszi – önmagában nem tartozik a 4a. cikk hatálya alá. A rendőri felügyelet kényszerítő jellege megfeleltethető a felfüggesztett büntetés tekintetében általában előírt feltételeknek. A Bíróság Ardic ítélete némi segítséget nyújt e tekintetben. Az említett ítélet 75. és 76. pontjában a Bíróság megjegyezte, hogy az érintett személyt elítélő jogerős bírósági határozat, ideértve a határozat szabadságvesztés-büntetést megállapító részét is, „teljes mértékben az EJEE [...] 6. cikkének a hatálya alá tartozik”, de – amint arra a 75. pont rámutatott – az EJEB ítélkezési gyakorlata egyértelművé teszi, hogy e rendelkezés nem alkalmazható az ilyen szabadságvesztés-büntetés végrehajtására vagy alkalmazására vonatkozó kérdésekre. Ezt követően a Bíróság a 76. pontban rámutatott arra, hogy nem áll fenn mindez abban az esetben, ha „az érintett személy bűnösségéről határozó, és e személyt szabadságvesztés-büntetésre ítélő határozatot követően egy új bírósági határozat megváltoztatta a korábban kiszabott büntetés nemét vagy mértékét”, és e pontban két példát hozott fel, amelyek közül az egyik az a helyzet, amikor a szabadságvesztés-büntetést kiutasításra változtatják, minek tekintetében a Bíróság egy spanyolországi ügyre hivatkozott, a másik pedig az a helyzet, amikor a korábban kiszabott fogva tartás tartamát növelik, amivel összefüggésben a Bíróság egy egyesült királyságbeli ügyre hivatkozott. A [Bíróság] ennél fogva azt a következtetést vonta le a 77. pontban, hogy a „határozatnak” a kerethatározat 4a. cikkének (1) bekezdésében szereplő fogalma „nem terjed ki a korábban kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtására vagy alkalmazására vonatkozó határozatokra”, kivéve, ha a későbbi határozatnak az a célja, hogy megváltoztassa a büntetés nemét vagy mértékét, vagy ezzel a hatással jár, és az említett határozatot meghozó hatóság e tekintetben mérlegelési mozgástérrel rendelkezett. Fel kell tehát tenni a kérdést, hogy a szóban forgó határozat érintette-e az érintett személyt jogerősen elítélő korábbi határozatban kiszabott szabadságvesztés-büntetés nemét vagy mértékét. Ezt követően a Bíróság a 79. pontban megjegyezte, hogy az Ardic ügyben a felfüggesztést visszavonó határozatok meghozatalához vezető eljárások nem az ügyek érdemi felülvizsgálatát célozták, hanem kizárólag annak következményére vonatkoztak, hogy az elítélt nem felelt meg az említett feltételeknek. Ezt követően a [Bíróság] az alábbi következtetést vonta le a 81. pontban:

„A felfüggesztést visszavonó [...] határozatok [...] kizárólag azzal a hatással járnak, hogy az érintett személynek legfeljebb le kell töltenie az eredetileg kiszabott büntetés tartamának a hátralevő részét. Amennyiben, amint az alapiügyben is, a felfüggesztést teljes mértékben visszavonták, az elítélés újból kiváltja a joghatásait, és a büntetés hátralevő része mértékének a meghatározása pusztán matematikai művelet eredménye, a már letöltött szabadságvesztés napjainak a számát kivonják a büntetőjogi felelősséget jogerősen megállapító ítélet által kiszabott teljes büntetésből.”

- 18 A lett hatóságok által a jelen ügyben nyújtott tájékoztatásból egyértelműen kiténik, hogy a hároméves rendőri felügyelet időtartama akkor kezdődött, amikor a négy év és kilenc hónap szabadságvesztés-büntetés letöltése befejeződött. Ezt követően jogsértés esetén matematikai számítás útján határozzák meg a rendőri felügyelet megsértéséből eredő esetleges szabadságelvonás időtartamát. Úgy tűnik, hogy – a Bíróság szóhasználatával élve – nem született új bírósági határozat a letöltendő büntetés mértékével kapcsolatban, mivel az érintett maximális időtartamot a 2015-ben kiszabott büntetés már meghatározta, a további szabadságvesztés-büntetés tényleges időtartamát pedig a lett jogban előírt átváltási képlet határozza meg. Sem a büntetés neve, sem annak mértéke nem változik a fent leírtak kivételével és a lett jog fent ismertetett rendelkezéseivel összhangban. Nem kerül sor további feltételek előírására és további időtartamnak a 2015. évi eredeti bírósági határozatban már meghatározott időtartamhoz történő hozzáadására. A lett jog meghatározza, hogy a bűncselekményre és az eredeti szabadságvesztés-büntetés időtartamára tekintettel legfeljebb milyen időtartamra rendelhető el rendőrségi felügyelet.
- 19 A zengalei körzeti bíróságnak csak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy kiszabja-e a mellékbüntetést, amelynek időtartama a jogból következett. A jelen bíróság ezért ideiglenesen azt az álláspontot képviselte, hogy az átadás nem tagadható meg azon az alapon, hogy a 2020. augusztus 19-én kiszabott büntetés nem új büntetés volt, abban az esetben, ha a jogsértést követő szabadságelvonás feltételei és paraméterei egyértelműek és megállapíthatóak voltak, és nem jelentettek új határozatot vagy az eredeti büntetés nemének vagy mértékének megváltozását. A kérdés mindazonáltal nem mentes a kétségektől. A jelen ügyben szóban forgó büntetés eltér az Ardic ítéletben szóban forgó büntetéstől. Bár a 2015-ben kiszabott büntetésben benne rejlett a további szabadságvesztés-büntetés lehetősége, a zengalei körzeti bíróság által hozott végzés nem egyszerűen arra kötelezte az alperest, hogy *„részben vagy akár teljes mértékben ténylegesen [töltse le] [azt] a szabadságvesztés-büntetés[t], amelye[t] eredetileg kiszabtak”*. Az alperessel szemben eredetileg kiszabott szabadságvesztés-büntetést letöltötte az alperes, és a zengalei körzeti bíróság által vele szemben kiszabott büntetés kétségkívül a korábban kiszabott büntetés nemének vagy mértékének a rendőrifelügyelet-büntetés (további) szabadságvesztés-büntetésre történő átalakítása révén történő megváltoztatását jelentette. A zengalei körzeti bíróság ezenkívül mérlegelési mozgástérrel rendelkezett a tekintetben, hogy kiszab-e ilyen büntetést az alperessel szemben (jóllehet nem rendelkezett mérlegelési mozgástérrel az ilyen büntetés időtartama tekintetében). E körülmények között a

bíróság nem állapíthatja meg, hogy a 4a. cikk értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatban a jelen fellebbezés körülményei között felmerült kérdés olyan nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizár. A jelen bíróság ennél fogva a Consorzio Italian Management ítéletnek (C-561/19, EU:C:2021:799) megfelelően köteles a Bírósághoz fordulni iránymutatásért, és ezért úgy véli, hogy helyénvaló, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen a Bíróság elé.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések [a fenti végzésben megfogalmazott kérdések megisméltése]

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM